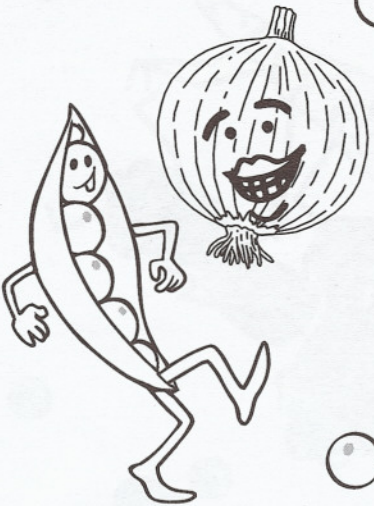

Vezmi si pastelku...

Oddělení podpory zdraví
Autor: Marie Hlavsová
Vydáno: 2003

JAK SE TEREZKA

NAUČILA JÍST

ZELENINOVOU

POLÉVKU

ZELENINOVÉ DISKO

Terežka seděla na židličce a dívala se na maminku, která připravovala oběd. „Terežko dnes budeš mít zeleninovou polévku. Ta je velmi dobrá a hlavně zdravá.“

Terežka se zamračila. „Nechci žádnou zeleninovou polévku. Nemám ji ráda. Nebudu ji jíst,“ řekla plačtivě.

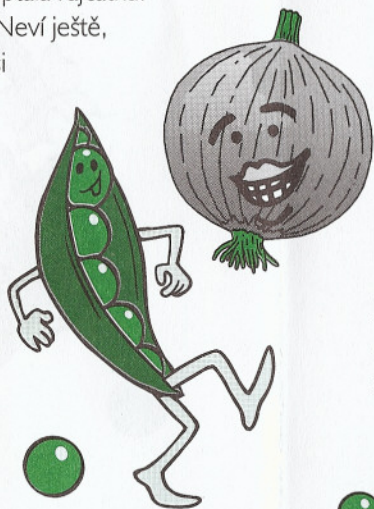
Na kuchyňském stole stála bílá porcelánová miska a v ní ležela narovnaná očistěná zelenina. Bílý květák vedle červené mrkvičky, cibule vedle zeleného hrášku a brambory vedle rajčátek. „Podívej se, Terežko, jak je ta zelenina hezká.

Z té bude polívčička,“ vybízela maminka.

Terežka se opřela bradičkou o stůl a dívala se na misku. Za chvíli se jí zdálo, že se mrkev naklonila ke květáku, jako by mu něco zašeptala. Už, to ch povědět mamince, ale zpozorovala, že si cibule klade varovně jeden lísteček natě jako prstík na pusu.

„Psssst“, šeptla cibule. „Nesmíš nikomu prozradit, že nám rozumíš.“ Terežka překvapením zapomněla zavřít pusu. Ani ve snu jí nenapadlo, že by cibule mohla mluvit. Naklonila se blíže k misce a tu stačila ještě zaslechnout, jak mrkvička zašeptala rajčátku:

„Ta maličká nás nemá vůbec ráda. Neví ještě, kolik je v nás síly a zdraví. Musíme si získat její přátelství.“ Květák něco zabručel. Terežka mu dobře nerozuměla, zaslechla jen slovo tančit. Představila si, jak květák bručoun tančí, a hrozně se začala smát. „Čemu se směješ?“ „To je tak,“ řekla Terežka a zajíkala se smíchy. Maminka s úsměvem zakroutila hlavou. Když hrášky zaslechly Terežčin smích, začaly

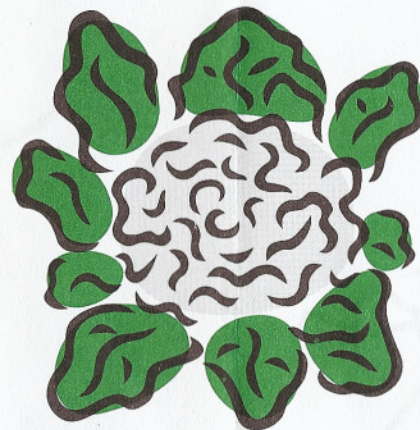

vesele poskakovat a všelijak se pitvořit. Cibule je musela okřikovat, aby už přestaly, neboť se jinak všechno prozradí. Mrkvička se trochu nadzvedla a zamrkala na Terežku. Terežka s údivem zjistila, že mrkev má malá očka a malou pusinku. „Terežko,“ zašeptala mrkvička. „Budeš-li nás mít ráda, zatančíme ti zeleninové disko.“

Terežka vyprskla znovu smíchy, ale honem si zacpala pěstičkou pusy, aby snad mrkev neurazila. Nutila se, aby co nejrychleji zvázněla. „To bude prima,“ řekla a kolem koutků malé pusinky jí to ještě povážlivě cukalo. „Já vás mám ráda už teď.“ „Co jsi říkala, Terežko?“ Zeptala se maminka. „Že budu jíst zeleninovou polévku“ odpověděla Terežka.

„To je dobře. Teď si ale hezky sedni na svoji židličku a neplet se mi tady.“ Terežka zamrkala na zeleninu a zašeptala. „Pa, ahoj!“ Maminka zatím nakrájela zeleninu na kostičky a dala na máslo podusit. Cibule se kroutila, mrkev poskakovala. Zvědavá Terežka se zeptala maminky, může-li se podívat, jak se zelenina vaří. „Budeme tedy vařit polévku spolu,“ řekla maminka a podlila zeleninu vodou. Teď teprve začal pravý disko tanec. No, to vám bylo k popukání. Květák tančil s hrášky a dělal ty nejstřeštěnější kroky, mrkev s cibulí se točily dokolečka, proplétaly se mezi petrželí a rajčátkem, přeskakovaly se...moc ten tanec neuměly. A ostatní? Bylo to disko.

Zrovna ho hráli v rádiu, jako by si ho zelenina objednala. Terežce se zdálo, že slyší z hrnce i hlasitý zpěv. To si zelenina zpívala s hudbou. Nemohla se už dočkat, až bude polévka hotová. Takovouhle

veselou a roztančenou polévku přece musí mít každý rád. Když maminka postavila konečně talíř polévky na stůl, byla zelenina tancem tak unavena, že se ani nemohla pohnout, a proto líně ležela na talíři. Terežka to chápala. Takový disko tanec dovede unavit i Terežku.

Nabrala lžičkou první sousto a zašeptala „Děkuji za tanec a na shledanou!“

Děkovala při každé lžičce, až si toho maminka povšimla a zeptala se jí: „Co si to tak potichu povídáš?“

„Že si vezmu ještě jeden talíř polévky. Moc mi dnes chutná. Je taková veselá, barevná a prima voní.“ Maminka se spokojeně usmála a dodala: „Vždyt jsem říkala, že ti bude nejen chutnat, ale že má zároveň i tu kouzelnou moc budeš-li ji totiž pravidelně jíst, budeš zdravá“.

